

minutias dissipari. Alioquin non est
 conuerti ad dñm in toto corde. nisi
 scisso corde. **D**oncc enim vnā illā
 accipias in ihrlm. cuius est participati
 o eius inidipm. multa tibi interim
 precipiuntur: et si in vno offendens
 fueris omnium reus. **D**ps domini
 multiplex ait sapiens: nec potes se
 qui multiplicem sine multiplici scis
 sione. **A**udi deniq; hominē quem
 scdm cor suū inuenerat de9. **P**ara
 tum iquit cor meum de9: paratum
 cor meū. paratum ad aduersa. pa
 ratum ad prospera: paratū ad hu
 milia. paratū ad sublimia: paratū ad
 vniuersa quecūq; p̄peris. **V**is pas
 torem ouium facere. vis regem p̄stitū
 ere populorum: paratū cor meū de
 us: paratū cor meū. **Q**uis vt dauid
 si delis īngrediens et regrediens. **E**t
 pergens ad imperiū regis. **E**t dice
 bat te peccatorib9. **C**oagulātū est
 sicut lac cor cor: et ego vero legem
 tuam meditatus sum. **I**n enī cordis
 duricia. inde animi obstinatio: quia
 meditatur quis non legem domini
 sed ppriam volūtate. **A**dāam9
 itaq; corda nrā dilectissimū: quatin9
 integra p̄zinde vestimēta seruem9
Vestes enim nrē vutēs sunt. **B**o
 na vestis caritas: bona vestis obedi
 entia est. **B**eatius qui custodit vesti
 menta hec: vt non ambulet nud9.
Deniq; beati quorū tecta sunt pec
 cata: et caritas opent multitudinē
 peccatorum. **A**dāam9 corda sicut
 predictum est. vt hec vestimenta i
 tegra conseruemus: quemadmodū
 cōseruata est tunica saluatoris. **N**ec
 modo seruat integram vestem scissi

o cordis: et talatē eam facit et po
 limitam: qualem a sancto patriar
 cha iacob accepit filius qui p̄re cē
 teris amabatur. **H**inc nempe virtus
 tum perseverantia. hinc conuersati
 onis pulchre discolor unitas. hinc
 illa est gloria filie regis in simbz hē
 outeis arcumamicta varietatibus.

Potest tamen et aliter hec scis
 sio cordis intelligi: vt si quid pra
 nū fuerit. scindatur ad confessionē:
 si durum ad compassionem. **Q**uid
 ni scindatur vltus: vt sanies efflu
 at. **Q**uid ni scindatur cor: vt vis
 cerib9 affluat pietatis. **V**tilis p̄z
 sus vtraq; scissio: vt nec clausum la
 teat peccati virus in corde: nec in
 digenti proximo claudam9 viscera
 misericordie. vt et ipsi misericordiā
 consequamur a domino nostro ihu
 xp̄isto: qui est sup omia benedict9
 in secula Amen.

Primo in quadagesima de ie
 iunio. p̄mū.

REgo vos dilectissimi
 tota deuotione susci
 pite quadagesimale
 ieiunium: qd non solā
 abstinentiā cōmedat:

s; multomagis sacramētum. **N**am
 si deuote vsq; modo ieiunauim9: vt
 q; scd hoc tempe ieiunandū nobis
 est multo deuotius. **Q**uid enim
 additur ad solitum abstinentie mo
 dum. **N**ūquid non valde indignum
 est. vt onerosum sit qd ecclesia por
 tat vniuersa nobiscum. **H**acten9
 vsq; ad nonam ieiunauimus soli: et
 nunc vsq; ad vesp̄eram ieiunabunt

nobiscum panter vniuersi. Reges
et principes. deus cum populo nobi-
les et ignobiles: simul in vnu diues
et pauper. Hec idcirco dixit frater
ne quis forte turbetur a pusillanimitate
spiritus. et ieiunium presens mi-
nori deuotione suscipiat: dum se for-
tasse meminerit potius quoque ieiunium
pondus satis difficile tolerasse. Hoc
enim quando potest laborat aduersari-
us noster. ut holocaustum nemi deu-
tionis pinguedine vacuetur: ut et
numquam acceptum sit deo. et conscientia
nostra in spiritali gaudio minus exhi-
laretur: sicut de pusillanimitate to-
lerantie. etiam conscientie pusillanimitas
generetur. Cuius astutias non ig-
norantes: tota obsecro odueris eum
sollicitudine vigilem. Et quia hila-
rem datorem diligit deus: et ipsa quo-
que conscientia nostra ampliori exinde
fiducia subleuatur: ut deuotiora sint
nostra ieiunia. sollicitate nobis totius ec-
clesie proponamus exempla. **De**
quid de hijs loquor quos habemus
in hac ieiuniorum obseruatione consor-
tes: quasi non modo excellentiores
habeamus in ea duces ymo et secta-
tores. Quanta deuotione suscipien-
dum nobis est. quod a sancto moyse tam
quam hereditario iure traditur: cui spe-
ciali pre ceteris prophetis prerogati-
ua facit ad faciem domini loquebatur.
Quanto feruore est amplectendum:
quod helyas ille commendat igneo cir-
cu captus in celum. Ecce ei quod multa
milia a diebus illis generalis additio
mortis inuasit: helyas tamen usque
adhuc seruante domino manens eius cua-
sit. Jam vero si commendat ieiunium pa-

terens moyses et helyas. Quis mag-
ni tamen consueti nostri: quantum com-
mendat illud ihesus christus dominus noster.
quia et ipse totidem ieiunauit. Qua-
lis ille est non dicam monachus sed
christianus: qui nunquam deuote ieiunium
suscipit. quod ei tradidit ipse christus.
Denique tanto deuotius imitandum est nobis
dilectissimi christi ieiunantis exemplum:
quanto certius propter nos eum ie-
iuinasse non propter ipsum. **¶** Ie-
iuinemus ergo carissimi et deuote ie-
iuinemus sancto hoc quadragesima
tempore: ita sane ut nouerimus qua-
dragesima nostram non solos qua-
draginta dies habere. Continuan-
da enim nobis est quadragesima ante
tis diebus misere vite huius: dum
per auxilium gratie que in quatuor eu-
angelijs commendatur necesse est decalo-
gum legis implere. Erant plane. qui
paucissimos dies istos ad penitentiam
sufficere credunt: cum totum vite
huius tempus constet ad nichil aliud
constitutum. Querente dominum ait pro-
pheta. non solum quadraginta die-
bus. sed dum inueniri potest: inuo-
cate eum dum prope est. Neque enim
tunc erit inuocandi tempus. quando
nemini proximus erit deus: sed a-
lijs quidem presens: alijs vero ni-
hilus valde remotus. Interam sane ex-
po quod proximus dicitur manifestum
est quod nondum habetur: et tamen ha-
beri et inueniri facile potest. Quis ti-
bi videtur ei proximus fuisse. qui in-
dit in latrones. Utique qui fecit cum eo
miam. Ergo quia toto hoc tempore me
proximus: querite dominum carissimi dum
inueniri potest: inuocate eum dum

prope est. // **U**erūptamen pñd
quadragesima maiori nobis est fer
uore querendus: que non solū pars.
sed et sacramentū est toti⁹ temporis
huius. Propterea si forte diebus ce
teris studia nrā aliquatinus in te pu
erant: dignum est ut nūc in feruore
spiritus recalescant. **Q**uod si gula sola
peccauit: sola quoq; ieiunet et suffi
at. Si vero peccauit et cetera mē
bra: tunc nō ieiunent et ipā. Ieiunet
ergo oculus qui de predatus est ani
mā: ieiunet auris. ieiunet lingua.
ieiunet man⁹: ieiunet et anima ipā.
Ieiunet oculus a curiosis aspectib⁹
et omni petulantia: ut bene humili
atus correatur in penitentia: q̄ ma
le liber vagabatur in culpa. Ieiunet
auris nequiter pruriens: a fabulis
et rumorib⁹. et quecūq; oīosa sūt. Et
ad salutē nimis pñentia. Ieiunet
lingua a detractōne et inuentione
ne. ab inutilib⁹. variis. atq; scurrili
bus. Vbi⁹: interdū quoq; ob graui
tatem silentij. et ab ipis que videri
poterant necessaria. Ieiunet manus
ab oīosis signis: et ab opibus om
nibus que nō sunt impata. Sed et
multomagis ipā ieiunet a vicijs:
et ppria voluntate sua. Etenim sine
ieiunio hoc cetera a dño reprobat:
sicut scriptū est. Quia in dieb⁹ ieiuni
orum vestroz volūtates vestre inus
niuntur.

¶ ¶ **Sermo eiusdem secūndus de ie
iunio. et oratione**

Quia ieiunij q̄dragesimalis te
pus aduenit. qd̄ tota deuotio
ne suscipere monea caritatis vestrā:

Dignum teoz aliquatinus exponere
quo fructu. et quemadmodum opor
teat ieiunare. **¶** **P**rimū quidem
fratres pro eo qd̄ ab ipsis quoq; li
tis abstinem⁹: eo nobis que prius
pmisim⁹ illiata condonantur. Quid
vero est condonari cōmissa: nisi ieiū
nio breui / ieiunia redimi sempiter
na. Gehēnam quoq; metum⁹. ubi
nullus vnq; abus est. consolatio nul
la. terminus nullus: ubi guttam a
que diues postulat: et accipere non
meretur. Bonū est ergo et salutare
ieiuniū. quo redimuntur eterna suppli
cia: dū remittuntur hoc mō peccata.
Non solū autem abolitio est pecca
toz. sed extirpatio viciōz: non solū
obtinet veniā. sed meretur gratiā:
non solum delet peccata preterita
que pmisimus: sed et repellit futura
que cōmittere poteramus. **¶** **D**icā
vnum adhuc qd̄ facile capiatis: se
pius ni fallor experti. Ieiunium o
rationi et deuotionem et fiduciam do
nat. Et vide quemadmodum sibi
inuicem et ieiunium et oratio socien
tur: sicut scriptum est. Frater adiu
uans fratrem: ambo consolabuntur.
Oratio virtutem impetrat ieiunandi:
et ieiunium gratiam promeretur
orandi. Ieiunium orationem robo
rat: oratio sanctificat ieiunium. et
domino representat. Quid enim no
bis ieiunium proderit: si relinqua
tur in terra. qd̄ absit? Dubie uetue
ergo ieiunium pēna quadam oratio
nis. Verum huic ne forte mun⁹ suf
ficiat: alteram quoq; necesse est soci
ari. Oratio iusti ait scriptura: pe
netrat celos. **¶** **S**unt ergo

ieiunio nro vt facile celos penetret
ale duc: orationis scilicet atq; iusti
cie. Iusticia vero que est nisi que uni
cuiq; reddit quod suu est? Noli er
go quasi solum attendere deum: de
bitor es etiam prelatis et fratribus
tuis. Nec vult deus vt peruipe
das: quos ipse quoq; minime perui
pendit. Neq; enim sine causa ait a
postolus: prouidentes bona non so
lum coram deo. sed etiam coram ho
minibus. Dicebas fortasse: sufficiat
michi si tantum deus approbat qd
ago. Que michi de humano iudicio
iudicio? Sed certus sis qd ei mini
me placet. quicquid cum scandalo fi
liorum eius. et contra voluntatem
ipsius facis: cui obedire te tanq;
eius oportebat vicario. // **H**anc
tificat inquit ieiunium: et vocat ce
tum. Quid est cetum vocare? Uni
tatem seruare: pacem diligere: fra
ternitatem amare. Superbus ille
phariseus ieiunium habuit. ieiuni
um sanctificauit: qui nimirum et ie
iunauit bis in sabbato: et gratias
egit deo. Sed non vocauit cetum
dicens. Non sum sicut ceteri homi
num: ideoq; ala vna nitens ieiuni
um eius non puenit in celum. Vos
ergo carissimi lauate manus vestras
in sanguine peccatoris: et omnino
solliati estote. vt alas duas habeat
ieiunium vestrum. sanctimoniam si
mul et pacem: sine qua nemo vide
bit deum. Sanctificate ieiunium:
vt pura intentio et deuota oratio il
lud diuine offerat maiestati. Voca
te cetum: vt congruat unitati. Lau
date dominu in tympano et choro:

vt conueto sit mortificatio carnis.
// **P**orro quia et de ieiunio et de
iusticia aliqua dixim: dignu est vt
de oratione pauca loquamur. Hec
enim quanto efficacior est si fiat vt
tebet: tanto callidius impediri ab ad
uersario solet. Interdu enim grauis
impeditur oratio a pusillanimitate
spiritus: et timore imoderato. Hoc
autem tuc solet fieri cum sic cogitat
homo propriam indignitatem: vt na
conuertat oculos ad diuinam benign
itatem. Abissus enim abissum iuo
cat: abissus luminosa abissum tene
brosam: abissus mie abissum misere
rie. Profundu naq; est cor hominis
et inuisibile. Sed si magna est
iniquitas mea: multo maior e dne
pietas tua. Ideoq; cum ad meipm
turbata fuerit anima mea: memoz
su multitudinis mie tue. et respicio i
ea: et cu introiero in potestas tuas:
nolo memorari iusticie tue soli. //
Deturpen sicut piculu e si fuerit ozo
nimis timida: sic i peccata pte no ni
n9/oio et mai9 piculu est si forte fu
erit temeraria. De hijs q sic orant.
audi quid loquatur ad propheta
dominus. Clama ne cesses: qsi tuba
exalta vocem tuam etc. Quasi tuba
inquit: quia in spiritu vehementi in
crepandi sut temerarij. Ne etenim
querunt: qui seipsos nondum inue
nerunt. Nec hoc dico vt peccatori
bus auferam orandi fiduciam: s; vo
lo eos orare tanq; gentem que pecca
tum fecerit. no iusticiam. Orent pro
indulgentia peccatorum suorum in
animo contrito et spiritu humilita
tis: que admodum publicanus ille

Deus inq̃t p̃piti⁹ esto michi p̃ccato
tori Tementatē enī dīco. quādo
is i aui⁹ p̃ficientia p̃ccatū adhuc ā
viciū aliquod regit. ambulat i mag
nis. Et in mirabilib⁹ super se: nun⁹
sollicitus pro periculo aīe sue. **T**
Teratū periculū est: si sit ozo tēpi
da. Et nō ex viua affectione p̃ccatō
timida quidē oratio celū non pene
trat: quia restringit anīmū timor i
moderatus: ut omnino nō dicā nō
ascendere s; nec p̃ccatē querat. Te
pita vero in ascensu languescit et de
ficiat: eo q̃ nō habeat vigorem. P̃ccā
temeraria ascendit sed resilit. resisti
tur enī ei: nec tantum non obti
net grām: s; meretur offensā. Que
vero fidel⁹ et huil⁹ et feruēs orō facit
celū sine dubio penetrabit: vñ cer
tum est: q̃ vacua redire nō possit.

¶ De modo de periculis temptatio
nū et triplia modo orationis terat⁹

Raritas qua pro vobis sollicit⁹
sum fr̃es mei. cogit ut loquar
vobis: et urgente ea multa sep. 9 lo
querer: nisi tam multē occupationi
b⁹ impediret. Nec mirū si sollicitus
sum p vobis: cū inueniā in memet
ipso materiā multā. et occasiōē sol
licitudinis. Quodē enī p̃pitiā mise
riam et multimoda attendo pericula
haud dubiū quin ad meipsū contur
bes anima mea. Nec minor michi
sollicitudo est pro singulis quibusq;
vestis: si tamē diligo vos tanq̃ me
ipsum. Nouit ip̃e qui secutatur cor
da. quodē in corde meo p̃pitiē sol
licitudini p̃ponderat sollicitudo ves

tra. Nec mirum si multa est mie. i
sollicitudo. et timor magnus contur
bat me. sup oib⁹ vobis: quos vide
o i tāta miseria. et i tātis cōstitutos
esse periculis. Ip̃i ei ut manifestū
est. gestam⁹ laqueū nostrū: nobiscū
vbiq; p̃pitiū arāferim⁹ inimicū.
Carnē hanc loquor de p̃ccato no
tam. in p̃ccō nutritam: corruptā ni
hil ipsa origine: sed multo ap̃ius
p̃ccatā cōsuetudine viciatam. Hinc
est q̃ tam acriter aduers⁹ sp̃m cōcu
piscit caro. q̃ assidue murmurat. et
impatiens est discipline: q̃ illiāta
suggerit. q̃ nec rationi obtemperat:
nec inhibetur villo timore. Huc ac
cedit. hanc adiuvat. hac vtitur ad
impugnandos nos callidissim⁹ ser
pens. et cū nullum aliud desideum
est. nullum studium. nullum negoq̃
um: nisi effundere sanguinē aīaz.
Hic est qui iugiter machinatur ma
lū. qui desideria carnis instigat: q̃
cōcupiscētie ignē naturalem quodā
modo venenatis suggestionibus suf
flat: illiātos motus inflāmet. p̃cc
cati occasiones parat: et nulle nocē
di arāb⁹ corda hominū temptato
non cessat. Hic est qui man⁹ nr̃as
p̃pitiō angulo alligat: et ut dicitur
baculo nostro nos cedit: ut caro q̃
data est nobis in adiutorium: in tu
inam nobis et in laqueum fiat. **¶**
Sed quid prodest indicasse pericula
si nulla cōsolatio. nulla adhibeatur
remedia? Grande quidem periculū
est et grauis lucta. aduersus domes
ticū hostem: maxime cum nos
aduene simus. et ille ciuis et ille su
am inhabitet regiōē: nos exules

simus et peregrini. Magnū quodq;
discamen aduersus dyabolica fraus
dis astutias. tam crebros pmo con-
tinuos habere conflictus. quem nec
videre quidem possumus. et quem
nimis astutum fecerit tam natura
subtilis. q̄ longa exercitatio mali-
cie huius. Verumptamen in nobis
est si vna volumus. et nemo nostrū
in hoc certamine deiciatur inuitus.
Dub te est o homo appetitus tuus.
et tu dominaris illius. Potest inimi-
cus suscitare temptationis motum.
sed in te est si volueris dare vel nega-
re consensum. In tua facultate est si
volueris inimicum tuum facere ser-
uum tuum. ut omnia tibi coopten-
tur in bonum. Ecce enim inflammat
inimicus desiderium tibi. vanitas.
aut impatientie / cogitationes inge-
rit. aut exatit libidinis motum. tu
solummodo ne consensens. et quocūq;
resisteris sic. totiens coronaberis.
Verumptamen negare non possum
fratres. molesta sunt hec et periculo-
sa. sed est et in ipso certamine si vi-
cilitate resistimus pia quēda tranquil-
litas de conscientia bona. Credo e-
tiam si cogitationes istas q̄ cito in
nobis aduertimus non patimur re-
morari. sed in spiritu vehementi a-
nimus aduersus illas exatatur. quo-
niam inimicus confusus abscedet.
nec tam libenter illuc reuertetur.
¶ Sed qui sumus nos aut que
est nostra fortitudo. ut tam multis
temptationibus resistere valeamus.
Hoc erat certe quod querebat deus.
hoc erat ad quod nos perducere sa-
tagebat. ut videntes defectum nos-

tram. et q̄ non est nobis auxilium
aliud. ad eius misericordiam tota
humilitate curramus. Propterea
rogo vos fratres. ut semper ad ma-
num habeatis tutissimū orationis re-
fugium. de qua etiam paulo ante me
nūci me in fine sermonis esse locu-
tū. Verumptamen quociens de o-
ratione loquor. Vba quēdam huma-
ne cogitationis audire michi videor
in corde vestro. que et ab alijs fre-
quenter audiu. et nonnūq̄ exptus
sum vel in memetipso. **¶** Quid enī
est q̄ licet nūq̄ ab oratione recesserim.
vix unq̄ expti videatur aliq̄ nos-
trum. quis sit orationis sue fructus.
Dicit ad orationem accedimus.
sic et redire videmur. nemo nobis
respondeat verbum. nemo quicūq; do-
nat. sed laborasse videmur in cassum.
Sed quid dicit in euangelio domi-
nus. Nolite iudicare scdm faciem.
sed iustum iudicium iudicate. Quid
est autem iustum iudicium. nisi iudi-
cium fidei. quoniam iustus ex fide
vivit. Ergo iudicium fidei sequitur.
et non experimentum tuum. quoni-
am fides quidem verax est. sed et ex-
perimentum fallax. Que est ergo
veritas fidei. nisi quam promittit
ipse filius dei. Quicquid orantes
petitis. credite quia accipietis. et fi-
et vobis. Nemo nostrū fratres pre-
uipendat orationem suam. dico enī
vobis. q̄ ipse ad quē oramus nō qui-
pendit eā. Priusq̄ egressa sit ab ore
nrō. ipse scribi eā iubet i libro suo. et
vni e duobus indubitāter sperare pos-
sumus. qm̄ aut dabit qd petimus. aut
quod nouit esse vtilius. Nos enim

quid orem9 sicut oportet nescim9 :
si miseret ille super ignorantia nos-
tra. et orationem benigne suscipies.
qd nobis aut omnino non est utile.
aut non tam cito donari necesse est.
mimic tribuit. **O**ratio tamē istuctua-
sa non erat: ita sane si fecerimus qd
monemur in psalmo. id ē si delecte-
mur i domino. **A**it enī sāctus dauid
Delectare i domino: et ipse dabit tibi
petitiones cordis tui. // **D**ed qd
o pphā tā absolute mones delectari
in domino: ac si ad man9 nobis sit
hui9 modi delectatio? Delectationē
tibi/sompni/ qdē/ et ceteroz que in
terea sūt nouim9? de9 autē quā de-
lectationē habet ut i eo delectamur?
Fres mei seculares hī dicere possūt:
vos nō potestis. **Q**uis enim vest9
est qui nō sepe exptus sit cōscientie
bone delectationē? et qui nō gusta-
uerit sapore castitatis/humilitatis/
caritatis? **N**on ē hec delectatio abi/
neq; pot9 aut similis amissibet rei:
delectatio tamē est. et maior omnib9
illis. **D**ivina enī et nō carnalis de-
lectatio: et cū in hīs delectamur.
plane delectamur i domino. // **D**z
forte causatur multa qd affectū hūc
delectabilem et dulcore sup mel et
fauū rari9 expiant. nimirū qz tēp-
tationib9 interī exerēt: multoq;
viriū agunt. si virtutes ipas nō
pro delectatione quā expiant: sed
p virtutib9 ipis. et p solo bñplacito
dei tota intentione et si nō tota affec-
tione sectantur. // **N**ec dubiū qn
optime cōpleat qui hūmōi est pphē-
te amonitionē. qua dicit / delectare
in domino: qm nō de affectu loqui

tur sed de exercitio. **A**ffect9 enim il-
le est beatitudinis: exercitiū vero v-
tutis. **D**electate inq̄t in dño. **A**d h-
tende. ad hoc conate. ut in dño de-
lecteris: et dabit tibi petitiones cor-
dis tui. **D**z cōsidera qd petitiones cor-
dis dixerit: quas approbat in diuī-
tationis. **N**ec habes vñ causens:
si vñ magis toto vel affectu in grā-
tū actione verseris: quāto quidē tā-
ta sup te cura ē deo tuo. ut quoties
ignorās queris qd tibi inutile est.
nō te audiat sup hoc: sed mutet il-
lud vtiliori dono. **D**ic et pater carna-
lis. puulo querenti panē libenter por-
tigit: querenti cultellum quem nō
necessarium putat nō consentit: si
magis ipse panem ei quem de dero
frangit: vel ab aliquo munistrozum
frangi pcepit: ut ille nichil habe-
at pculi. nil laboris. // **P**orra
petitiones cordis i trib9 credo qsta-
te: nec video qd pter illa cleat9 qd
qd sibi debeat postulare. **D**uo quidē
hui9 tempis sūt: id est bona corpo-
ris et bona aīe. **T**ercū vero ē bñ-
tudo vite eterne. **N**ec murens qd bo-
na corporis a deo dixerit ēē querenda:
qm ei9 sūt corporalia oīa sicut et spi-
ritalia bona. **A**b eo ergo est petendū
et sperandū nobis: unde possim9 i-
ei9 seruicio sustētarī. **V**erūpen pro
necessitatib9 aīe orandū nobis est
et frequent9 et seruēt9: id est p ob-
tinēda gratia dei. aīe qz virtutib9
Dic et pro vita eterna tota pietate
et toto nobis oradū ē de siderio:
vbi minutū corporis et anime plena
et pfecta est beatitudo. // **I**n hīs
trib9 ut cordis petitiones sint: tūc

nobis sunt obseruata. Nam & in p
ma q̄te supfluitas in secūda ipuri
tas: & elatio interdū subzepe solet
in tertia. Nōnūq̄ enī temporalia q̄ri
solent ad voluptate: virtutes ad of
fentationē. Sed etiā vitam eternā
fortassis aliqui nō in hūilitate que
rūt: sed tanq̄ in fiducia suorū meri
torū. Nec hoc dico q̄n accepta grā
fiduciā donet orandi: s; nō oportet
ut in ea constituat quisq̄ fiduciā
impetrādi. Hoc solū conferūt hec p
ma dona: ut ab ea mīa q̄ tribuit
hec. sperentur etiā apliora. ¶ Dic
ergo ozo que p temporalib; est. circa
solas necessitates restricta: sit ozo
que p virtutib; aīe est ab omni im
puritate aliena. & circa solū bñpla
citū dei infeta: sit ea q̄ sit pro vita
eterna i omni humilitate. psumēs
de sola ut dignum est miseratione
diuina. ¶ Permo eiusdem
quart; de oratione dñica.

Fiat voluntas tua: sicut in te
lo & in terra. Volūtas dñi sta
tēs. que prius āgelos creauit faci
ens: eostē postmodū i eis facta be
auit. Sicut enī verbum qd erat in
pñapio. carnē suscipiēs. dicē & ve
te dicitur factū caro: sic volūtas il
la eterna in āgelo facta est. cum ā
gelicam oīno in se absorbiue volū
tatem. Quid nī dicat facta in āge
lo. tū āgelica facta est. Nec enī sū
ma illi; felicitatis est: hic volupta
tis celestis torēs q̄ diuina volun
tas ipsa facta est etiā angelorū: ut
quēadmodum placet deo vniuersi
tas amīstrationis hui;: sic & ipsi
in omnib; delectentur. Hoc igitur

oram; ut sicut i celestib; facta ē cre
aturis. fiat etiā i terrenis: ut sicut
āgel; sic & hō adherēs vn; cum eo
spūs sit. ¶ Hec me q̄ obsta
cula sepiant: q̄t phibet ipedimēta:
Obiat sese malicia mediā: obiat i
firmitas: obiat paupiscētia & igno
rātia nrā. ¶ Inest ei nob a natura
magis at ab ex terminatione nature
affectio que dā pessima & libido nocē
di: ut inextinguibil iueniat in mi
seris aimab; nās malicie delēatio.
Quid vō lōgi; a volūate diuina:
Plane chaos magnū inter nos et
illā firmatū est in hac pte: tū semp
cū delectet p̄stare bñficia et igratē:
nobis p̄traria suggerat affectio cui
delissima vel innoxys velle nocere.
Hinc omnis cadix amaritudinis
germinat: hinc iudicē. hinc detrac
tioēs. hinc diffētioēs pullulat: hic
silue scūt iuniācie. At hec quidē ger
mina vitulēta p̄sidi semp necesse
est falce iusticie: qua videlicet extor
quem; a nob. ne cui faciā; qd no
lum; nobis fieri: s; q̄ volum; ut fa
ciāt nobis hoīes & nos eis eadem
faciā; Eradicari tñ aut extirpari
a cordib; nostris omīno nō poterit
malicia: donec in mundo fuerimus
qui positus est in maligno. Conte
ritur quidem serpentis caput: sed
experiū est frequenter. calcans o in
sidiantem. ¶ De secundo loco ipsa
quoq; corruptibilis hui; infirmita
te corporis p̄pedimur: ne volū
tas nrā diuine valeat coherē. Nob
q̄te qd molestū sentim; nō p̄t non
displicē: & frequēt i hīs volūtas
nrā a diuina dissidet volūate: cui

ne penitus adlitteretur/fortitudo est
nobis necessaria: q̄ secūda spēs est
virtutis. Nec sola impedit afflicto
corpi. impedit et cōcupiscentia: qua
multiplicat et inextinguibilis distra
himur desiderijs. Quando autē pote
rit anfractuosa et angulis plena vo
luntas ei uniri: que rectissima est.
et oimodis indistorta. Hec michi
dñe deus. quia undiq; michi bella:
undiq; picula: undiq; impedimēta.
Quocunq; me vertam nulla securi
tas: et que mulcet et que molestāt
timeo: et esuricio et refectio. et somp
nus et vigilia. et labor et requies
militant cōtra me. Diuidas et pau
pertates ne de deus michi orat sa
piēs: nimirū qz utrobq; laqueus:
utrobq; piculum. Et si repmit te
perantia cōcupiscentiam. hoc quippe
in hmoi remedium est: erit quidē et
unio iam nōnulla. sed plena non e
rit. Hinc et ap̄lus de se fatetur. Ego
ipse ait mente cōsentio legi dei: car
ne autē legi peccati. Ex parte ergo
coheret. et ex pte dissidet: donec ve
niat quod pfectum est: et qd ex pte
est euacuetur. Quarta est igno
rantia: quam et ipsam nobis pluri
mū obesse nō ignoratis. Quo enim
pacto voluntatem suam sequar: et
ubi ignoro eam. Cognosco autem
tantum ex parte: et necdū sicut cog
nitus sum. Propterea inquirenda sūt
nobis cū omni desiderio incertimēta
prudētie: ut magis ac magis no
tam faciat nobis deus voluntatem
suam: ut sciamus quid acceptū sit
ei omni tempore. Dic virtutum cō
sumatio unionem illā tam felicem

tam desiderabilem cōsummabit. ut
sit nobis cū deo vna volūtas: et q̄
cūq; ei placet. placeant simul et no
bis: atq; hoc nobis erit ut de āge
lis supradictis est oīno pfecta iocun
ditas. // Oramus autē ut adueni
at regnū dñi: quo videlicet nobis
plena sit de regni p̄tate securitas.
// Et autē petim⁹ ut sanctificetur no
men ei⁹: oīno sup nos in ei⁹ notici
am p̄gere cōcupiscim⁹. Vbi nimirū
nobis in nobis et felix securitas et
secura felicitas: in eū qui sup nos
est tota iam spūs vehemētia rapie
mur. Sanctificetur nomē tuū. No
men ei⁹ glā eius. Et illa qm nō sac
ta: fieri tamē dicitur scā gloria ei⁹
cū in sc̄itate glorificatur a nobis: si
aut et volūtatē ei⁹ que eterna est in
nobis fieri postulam⁹. Hoc ergo p̄
mū fieri petim⁹ qd maximū est: ut
nobis glorie illi⁹ innotescat sc̄itas
illibata. // Exinde qd ad nos spec
tat optam⁹ et regni p̄tatem p̄p̄tē
securitatem: et voluntatis ei⁹ in no
bis pfectionē propter iocunditatem.
// Sed quia necdū illa pfectione
gaudentes. nō sine magno labore
diuine possum⁹ obtemperare volūta
ti: opus est pane cotidiano. // De
pius quoq; oberrantes ab ea. et de
linquētes hoc est delinquētes eā:
necessario pro indulgentia supplica
mus dicentes. Dimitte nobis debi
ta nrā qd. // At ne forte in eadē re
tidam⁹ post acceptā veniā p̄ccōz. o
rand⁹ a nobis idē ipse est: ne inducat
nos in tēptationem. s; magis edu
cet nos et liberet a malo.

**Sermo de peregrino et mortuo
quintus.**

Obesecam⁹ vos tanq̃ aduenas
et peregrinos: abstinere vos a
carnalibus desideriis. Felices qui
se presenti seculo nequa aduenas et
peregrinos exhibent: imaculatos se
custodientes ab eo. Neq; enim ha
bemus hic manentem locum: sed fu
tutum inquirimus. Abstineam⁹ nos
ergo a carnalib⁹ desideriis. que mi
litant aduersus animam: tanq̃ adue
ne et peregrini. Peregrinus siqui
dem via regia incedit: non dedinat
ad dexteram neq; ad sinistram. Et si
forte iurgantes viderit non attedit:
si nubentes aut choros ducentes aut
aliud q̃libet facientes. nichilomin⁹
transit: quia peregrin⁹ est. et non p
tinet ad eū de talibus. Ad patriam
suspirat. ad patriam tendit: victum
et vestitū habens. non vult alijs one
rari. Sūis plane qui suū sic agnos
cit. sic deplorat incolatū: dicens dño
Quonia aduena ego sum apud te
et peregrin⁹: sicut omēs patres mei.
Magnū hoc quidem: sed fortas
se grad⁹ aliquis altior est. Nam pe
regrin⁹ et si non admiscetur ciuib⁹:
aliqui forte delectatur videre que si
unt. aut audire ab alijs. aut ipse nar
rare que viderit. Hys et hmoi et si
non penitus remanet vel detinetur. ta
men et retardatur: dū min⁹ memoe
patrie. minores accelerat desiderio.
Nam et tantope potest in hys delec
tari. ut iam non solum remoretur.
et minus cito veniat: sed et remanēs
ex toto. nec tarde q̃dem perueniat.
Quis igitur est magis alien⁹

ab actib⁹ seculi q̃ peregrinus? Pro
fecto quibus dicit apostolus: mortui
enim estis. et vita vestra abscondita
est cū xp̃o in deo. Peregrin⁹ nimirū
potest facile occasione viaticū plus q̃
oporteat et detineri querendo: et p
grauari portando. Mortuus si de sit
ipsa sepultura: non sentit. Dic vita
perantes sicut laudantes: sic adulā
tes audit ut detrahētes: p̃mo vera
nec audit. quia mortu⁹ est. Omnino
felix mors q̃ sic imaculatū seruat:
p̃mo penitus alienū facit ab hoc se
culo. Sed necesse est: ut qui non vi
uit in se. viuat xp̃us in illo. Hoc est
q̃d dicit apostol⁹. Viuo autem iam
non ego: viuit vero in me xp̃us. Ac
si diceret. Ad alia quidē omnia mor
tuus sum: non sentio. non attendo: nō
turo. si qua vero sunt xp̃i: hec me vi
uū inueniūt et paratū. Nam si nō
aliud possū saltem sentio: placet q̃d
ad eius honore fieri video: displicet
que aliter fiūt. Magn⁹ omni
no gradus est iste: ac fortasse pote
rit aliquid adhuc superius inueniri.
In quo igitur querem⁹? In q̃ ergo
putas? nisi in eo de quo nūc loque
bamur q̃ captus est vsq; ad tertiū ce
lum? Quis enim prohibet tertiū
celū dicere? si quem gradum supra
istos poteris inuenire? Audi igitur
ipsum de tanta altitudine non in se
gloziantē: s; dicentem. Michi autē
absit gloziori nisi in cruce dñi nostri
ihu xp̃i: p̃ que michi mūd⁹ crucifix
us ē. et ego mūdo. Nō solū inq̃t mor
tuus sum mūdo. s; et crucifixus: q̃d
est ignominiosum genus mortis: e
go illi pariter. et ipse michi. Omnia

que mund⁹ amat cui⁹ michi sunt:
delectatio carnis. honores. diuiciæ. va-
ne hoim laudes. Que vero mūd⁹ re-
putat crucē. illis affix⁹ sū. illis ad
heret: illa toto āplector affāi. An
nō maior iste est scādo. ⁊ pmo gra-
du? Peregrin⁹ si prudēs est ⁊ nō ob-
liuiscatur sup pegrinationis. licet ai
labore ptransit. ⁊ non magnope se-
cularib⁹ implicatur: mortuus eque
blāda hui⁹ seculi sicut aspa spernit.
Qui vero capere est vsq; ad terrā
telū. cui⁹ illi est omne ai mūd⁹ in-
heret: et hys adheret. q̄ mūdo cui⁹
esse videtur. Quis in hys verbis
apostoli: illud quoq; non incongrue
potest intelligi. crucifixum ei mūdū
reputatione: ipsum vero mūdo cru-
cifixum compassione. Crucifixū enī
videbat mūdū obligationibus vici-
orum: ⁊ ipse crucifigebatur ei p com-
passionis affectū. **¶** Pensam⁹ signi-
li in quo gradu q̄sq; sit positus: ⁊ et
studeam⁹ pproficere de die in diem:
qm̄ de virtute in virtutem videbit⁹
deus deoz in syon. Maxime vero
in hoc sāto tempe in omni obsecro
punitate cōuersari studeam⁹. Vbi ⁊
certus et breuis dietam numerus
positus est: ne desperet humana fra-
gilitas. Nam si dicitur nobis om-
ni tempe solliciti estote oīno ad aus-
todiciendam punitatem cōuersatiois
vtr̄: quis nō desperet? Nūc autem
monemur breui dietū numero om-
nes aliorum tempm negligentias
emendare: vt vel sic gustem⁹ dulcedi-
nem perfecte puritatis: ⁊ omī deīn-
tepo tpe in quersatione nrā sancte
huius quadagesime vestigia clara

resplendeāt. **¶** Conemur igit⁹ scēs
scm hoc tēp⁹ tota deuotiōe suscipere
et nūc mag⁹ arma spūalia reparare.
Nūc enī generali quodā toti⁹ orbis
exercitū ptra inimici salua toz aggre-
ditur: beati qui sub tali duce strenue
militarint. Toto siquidem āno do-
mestica regis familia militat. ⁊ as-
sidua est in belloz pzoāntu: semel
āt et certo tempe vniuersū imperiū
generali cōgregatur exercitū. Feli-
ces vos qui domestica metuit⁹ esse:
quibus dicit aplūs. Nam nō estis
hospites et aduene: sed estis ciues
scōrum et domestici dei. Quid ergo
facturi sūt qui toto āno pugnare ce-
perunt: qm̄ et ipi rudes ⁊ vacantes p-
us spūalia arma arripuit? Vtiq;
solito ampli⁹ sollicitate opus est insiste-
re pugne: vt magna quedā victoria
regi nostro ad glām: nobis pueni-
at ad salutem.

¶ Vermo in natali scī bñdicti ab-
batis de eo qd scriptū est. Et erit
tanq̄ lignū qd p. est. s. d. aquarū

Omnientib⁹ vo-
bis in vñū ad au-
diendum verbum
salutis: magnus
michi timor scēs
mei. ne q̄s forte nū⁹ digne illud
reapiat. ⁊ non sicut reapiendū est v-
bū dei. Nūc enī terram q̄ sepi⁹ sup
uentem in se reapiit ymbrem. si
fructum non fecerit reprobam fore.
⁊ proximam maledictio. At ego v-
tiq; si possem bñdictiones vobis da-
re mallem: ⁊ nō maledictioes. Pm-
mo vero ipam benedictionē celestis